

Duminica a doua după Paști (a Sfântului Apostol Toma)
Sfânta Utrenie
19 aprilie 2026

Ap.Fapte 5, 12-20; Ev. Ioan 20, 19-31; gl. 1, voscr. 1

Preotul: Slavă Sfintei și Celei de o ființă și de viață făcătoarei și nedespărțitei Treimi, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. *Apoi se cântă* cu glas lin și rar (în timp ce Preotul face obișnuita cădere mare de la începutul Utreniei)

Hristos a înviat din morți, cu moartea pe moarte călcând, și celor din morminte viață dăruindu-le. (de trei ori)

Apoi

Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu și pe pământ pace, între oameni bunăvoire (de trei ori).

Doamne, buzele mele vei deschide și gura mea va vesti lauda Ta. (de două ori)

(Preotul citește în fața Sfintei Mese primele șase rugăciuni ale dimineții.)

Psalmul 3

Doamne, cât s-au înmulțit cei ce mă necăjesc! Mulți se scoală asupra mea; mulți zic sufletului meu: „Nu este mântuire lui, întru Dumnezeul lui!” Iar Tu, Doamne, sprijinitorul meu ești, slava mea și Cel ce înalți capul meu. Cu glasul meu către Domnul am strigat și m-a auzit din muntele cel sfânt al Lui. Eu m-am culcat și am adormit; sculatu-m-am că Domnul mă va sprijini. Nu mă voi teme de mii de popoare, care împrejur mă împresoară. Scoală, Doamne, mântuiește-mă, Dumnezeul meu, că Tu ai bătut pe toți cei ce mă vrăjmășesc în deșert; dinții păcătoșilor ai zdrobit. A Domnului este mântuirea și, peste poporul Tău, binecuvântarea Ta.

Și iarăși:

Eu m-am culcat și am adormit; sculatu-m-am, că Domnul mă va sprijini.

Psalmul 37

Doamne, nu cu mânia Ta să mă mustri pe mine, nici cu iuțimea Ta să mă cerți. Că săgețile Tale s-au înfipt în mine și ai întărit peste mine mâna Ta. Nu este vindecare în trupul meu de către fața mâniei Tale; nu este pace în oasele mele din pricina păcatelor mele. Că fărădelegile mele au covârșit capul meu, ca o sarcină grea apăsăsat-au peste mine. Umplutu-s-au de miros greu și au putrezit rănilile mele, din pricina nebuniei mele. Chinuitu-m-am și m-am gârbovit până în sfârșit, toată ziua mâhnindu-mă umblam. Că șalele mele s-au umplut de ocări și nu este vindecare în trupul meu. Necăjitu-m-am și m-am smerit foarte; răcnit-am din suspinarea inimii mele. Doamne, înaintea Ta este toată dorirea mea și suspinul meu de la Tine nu s-a ascuns. Inima mea s-a tulburat, părăsindu-mă tăria mea și lumina ochilor mei, și aceasta nu este cu mine. Prietenii mei și vecinii mei în preajma mea s-au apropiat și au șezut; și cei de aproape ai mei departe au stat. Și se sileau cei ce căutau sufletul meu, și cei ce căutau cele rele mie grăiau

deșertăciuni, și vicleșuguri toată ziua cugetau. Iar eu ca un surd nu auzeam și ca un mut ce nu-și deschide gura sa. Și m-am făcut ca un om ce nu aude și nu are în gura lui muștrări. Că spre Tine, Doamne, am nădăjduit; Tu mă vei auzi, Doamne, Dumnezeul meu, că am zis, ca nu cumva să se bucure de mine vrăjmașii mei; și, când s-au clătinat picioarele mele, împotriva mea s-au semețit. Că eu spre bătați gata sunt și durerea mea înaintea mea este pururea. Că fărădelegea mea eu o voi vesti și mă voi îngriji pentru păcatul meu. Iar vrăjmașii mei trăiesc și s-au întărit mai mult decât mine, și s-au înmulțit cei ce mă urăsc pe nedrept. Cei ce îmi răsplătesc rele pentru bune mă defăimau, că urmam bunătatea. Nu mă lăsa, Doamne, Dumnezeul meu, nu te depărta de la mine, ia aminte spre ajutorul meu, Doamne al mântuirii mele.

Și iarăși:

Nu mă lăsa, Doamne, Dumnezeul meu, nu Te depărta de la mine, ia aminte spre ajutorul meu, Doamne al mântuirii mele.

Psalmul 62

Dumnezeule, Dumnezeul meu, pe Tine Te caut dis-de-diminează. Însetat-a de Tine sufletul meu, suspinat-a după Tine trupul meu, în pământ pustiu și neumblat și fără de apă. Așa în locul Cel Sfânt m-am arătat Ție, ca să văd puterea Ta și slava Ta. Că mai bună este mila Ta decât viața; buzele mele Te vor lăuda. Așa Te voi binecuvânta în viața mea și în numele Tău voi ridica mâinile mele. Ca de seu și de grăsime să se sature sufletul meu și cu buze de bucurie Te va lăuda gura mea. De mi-am adus aminte de Tine în așternutul meu, în dimineți am cugetat la Tine, că ai fost ajutorul meu, și, întru acoperământul aripilor Tale, mă voi bucura. Lipitu-s-a sufletul meu de Tine, și pe mine m-a sprijinit dreapta Ta. Iar ei în deșert au căutat sufletul meu, intra-vor în cele mai de jos ale pământului; da-se-vor în mâinile sabiei; părți vulpilor vor fi. Iar împăratul se va veseli de Dumnezeu; lăuda-se-va tot cel ce se jură întru El, că a astupat gura celor ce grăiesc nedreptăți.

Și iarăși:

În dimineți am cugetat la Tine, că ai fost ajutorul meu, și, întru acoperământul aripilor Tale, mă voi bucura. Lipitu-s-a sufletul meu de Tine, și pe mine m-a sprijinit dreapta Ta.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh. Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ție, Dumnezeule! *(de 3 ori, fără închinăciuni)*

Doamne, miluiește; Doamne, miluiește; Doamne, miluiește.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh. Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Psalmul 87

Doamne, Dumnezeul mântuirii mele, ziua și noaptea am strigat înaintea Ta. Să ajungă înaintea Ta rugăciunea mea; pleacă urechea Ta spre ruga mea, Doamne. Că s-a umplut de rele sufletul meu și viața mea de iad s-a apropiat. Socotit am fost cu cei ce se coboară în groapă; ajuns-am ca un om neajutorat, între cei morți slobod. Ca niște oameni răniți ce dorm în mormânt, de care nu Ți-ai mai adus aminte și care au fost lepădați de la mâna Ta. Pusu-m-au în groapa cea mai de jos, întru cele întunecate și în umbra morții.

Asupra mea s-a întărit mânia Ta și toate valurile Tale le-ai adus peste mine. Depărtat-ai pe cunoscuții mei de la mine, ajuns-am urâciune lor. Închis am fost și n-am putut ieși. Ochii mei au slăbit de suferință. Strigat-am către Tine, Doamne, toată ziua întins-am către Tine mâinile mele. Oare, morților vei face minuni? Sau cei morți se vor scula și Te vor lăuda pe Tine? Oare, va spune cineva în mormânt mila Ta și adevărul Tău în locul pierzării? Oare, se vor cunoaște întru întunerice minunile Tale și dreptatea Ta în pământ uitat? Iar eu către Tine, Doamne, am strigat și dimineața rugăciunea mea Te va întâmpina. Pentru ce, Doamne, lepezi sufletul meu și întorci fața Ta de la mine? Sărac sunt eu și în ostenele din tinerețile mele, înălțat am fost, dar m-am smerit și m-am mâhnit. Peste mine au trecut mâniile Tale și înfricoșările Tale m-au tulburat. Înconjurat-m-au ca apa toată ziua și m-au cuprins deodată. Depărtat-ai de la mine pe prieten și pe vecin, iar pe cunoscuții mei din pricina ticăloșiei mele.

Și iarăși:

Doamne, Dumnezeu al mântuirii mele, ziua și noaptea am strigat înaintea Ta. Să ajungă înaintea Ta rugăciunea mea; pleacă urechea Ta spre ruga mea.

Psalmul 102

Binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul, și toate cele dinlăuntrul meu, numele cel sfânt al Lui. Binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul și nu uita toate răsplătirile Lui. Pe Cel ce curățește toate fărădelegile tale; pe Cel ce vindecă toate bolile tale, pe Cel ce izbăvește din stricăciune viața ta; pe Cel ce te încununează cu milă și cu îndurări; pe Cel ce umple de bunățate dorirea ta; înnoi-se-vor ca ale vulturului tinerețile tale. Cel ce face milostenie, Domnul, și judecată tuturor celor ce li se face strâmbătate. Cunoscute a făcut căile Sale lui Moise, fiilor lui Israel, voile sale. Îndurat și milostiv este Domnul, îndelung-răbdător și mult-milostiv. Nu până în sfârșit Se va iuți; nici în veac Se va mânia. Nu după păcatele noastre a făcut nouă, nici după fărădelegile noastre a răsplătit nouă, ci, cât este de departe cerul de pământ, atât este de mare mila Lui spre cei ce se tem de El. Pe cât sunt de departe răsăriturile de apusuri, depărtat-a de la noi fărădelegile noastre. În ce chip miluiește tatăl pe fii, așa a miluit Domnul pe cei ce se tem de Dânsul. Că El a cunoscut zidirea noastră; adusu-și-a aminte că țărână suntem. Omul, ca iarba, zilele lui, ca floarea câmpului; așa va înflori. Că duh a trecut printr-însul și nu va mai fi și nu se va mai cunoaște nici locul său. Iar mila Domnului din veac în veac spre cei ce se tem de Dânsul, și dreptatea Lui spre fiii fiilor, spre cei ce păzesc legământul Lui și își aduc aminte de poruncile Lui, ca să le facă pe ele. Domnul în cer a gătit scaunul Său și împărăția Lui peste toți stăpânește. Binecuvântați pe Domnul toți îngerii Lui, cei puternici la vârtute, care faceți cuvântul Lui și auziți glasul cuvintelor Lui. Binecuvântați pe Domnul toate puterile Lui, slugile Lui, care faceți voia Lui. Binecuvântați pe Domnul toate lucrurile Lui; în tot locul stăpânirii Lui, binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul.

Și iarăși:

În tot locul stăpânirii Lui binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul.

Psalmul 142

Doamne, auzi rugăciunea mea, ascultă cererea mea, întru adevărul Tău; auzi-mă, întru dreptatea Ta. Să nu intri la judecată cu robul Tău, că nimeni din cei vii nu-i drept înaintea Ta. Vrajmașul prigonește sufletul meu și viața mea o calcă în picioare; făcutu-

m-a să locuiesc în întuneric ca morții cei din veacuri. Mâhnit e duhul meu în mine și inima mea încremenită înlăuntrul meu. Adusu-mi-am aminte de zilele cele de demult; cugetat-am la toate lucrurile Tale, la faptele mâinilor Tale m-am gândit. Întins-am către Tine mâinile mele, sufletul meu însetat de Tine ca un pământ fără de apă. Degrabă auzi-mă, Doamne, că a slăbit duhul meu. Nu-Ți întoarce fața Ta de la mine, ca să nu mă asemăn celor ce se coboară în groapă. Fă să aud dimineața mila Ta, că la Tine mi-e nădejdea. Arată-mi calea pe care voi merge, că la Tine am ridicat sufletul meu. Scapă-mă de vrăjmașii mei, că la Tine alerg, Doamne. Învață-mă să fac voia Ta, că Tu ești Dumnezeuul meu. Duhul Tău cel bun să mă povățuiască la pământul dreptății. Pentru numele Tău, Doamne, dăruiește-mi viață. Întru dreptatea Ta, scoate din necaz sufletul meu. Fă bunătate de stârpește pe vrăjmașii mei și pierde pe toți cei ce necăjesc sufletul meu, că eu sunt robul Tău.

Și iarăși:

Auzi-mă, Doamne, întru dreptatea Ta. Să nu intri la judecată cu robul Tău!

Auzi-mă, Doamne, întru dreptatea Ta. Să nu intri la judecată cu robul Tău!

Duhul Tău cel bun să mă povățuiască la pământul dreptății.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ție Dumnezeuule!

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ție Dumnezeuule!

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ție, Dumnezeuul nostru, slavă Ție!

Ectenia mare (dacă preotul nu are timp să o facă, mergi la „Dumnezeu este Domnul”)

Preotul: Cu pace (în pace), Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru pacea de sus și pentru mântuirea sufletelor noastre, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru pacea a toată lumea, pentru bună starea sfintelor lui Dumnezeu Biserici și pentru unirea tuturor, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru sfântă biserica aceasta și pentru cei ce cu credință, cu evlavie și cu frică de Dumnezeu intră într-însa, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru Prea Sfințitul (Arhi-) Episcopul (și Mitropolitul) nostru (N), pentru cinstita preoțime și cea întru Hristos diaconime, și pentru tot clerul și poporul, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru binecredinciosul popor român de pretutindeni (*aici se pomenește și Cărmuirea țării, după îndrumările Sfântului Sinod*), Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru sfânt locașul acesta, țara aceasta și pentru toate orașele și satele și pentru cei ce cu credință locuiesc într-însele, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru buna întocmire a văzduhului, pentru îmbelșugarea roadelor pământului și pentru vremuri pașnice, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru cei ce călătoresc pe ape, pe uscat și prin aer, pentru cei bolnavi, pentru cei ce se ostenesc, pentru cei robiți și pentru mântuirea lor, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Aici se pot adăuga și alte ectenii pentru felurite cereri.

Preotul: Pentru ca să fim izbăviți noi de tot necazul, mânia, primejdia și nevoia, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește pe noi, Dumnezeuule, cu harul Tău.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, mărita Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți sfinții să o pomenim.

Strana: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Preotul: Pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Strana: Ție, Doamne.

Preotul: Că Ție se cuvine toată slava, cinstea și închinăciunea, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Apoi, cântă pe glasul al 7-lea (glasul Troparului Praznicului), „Dumnezeu este Domnul” cu stihuri (Psalm 117: 1, 11, 17, 22-23):

Stih: Mărturisiți-vă Domnului că este bun, că în veac este mila Lui.

Dumnezeu este Domnul și S-a arătat nouă; bine este cuvântat Cel ce vine întru numele Domnului.

Stih: Înconjurând m-au înconjurat și în numele Domnului i-am înfrânt pe ei.

Dumnezeu este Domnul...

Stih: Nu voi muri, ci voi fi viu și voi povesti lucrurile Domnului.

Dumnezeu este Domnul...

Stih: Piatra pe care n-au băgat-o în seamă ziditorii, aceasta a ajuns în capul unghiului. De la Domnul s-a făcut aceasta și este lucru minunat întru ochii noștri.

Dumnezeu este Domnul și S-a arătat nouă; bine este cuvântat Cel ce vine întru numele Domnului.

Strana: (cântă)

Troparul Praznicului, al Duminicii Sf. Ap. Toma, glasul al 7-lea

Pecetluit fiind mormântul, viață din mormânt ai răsărit, Hristoase Dumnezeule; și ușile fiind încuiate, înaintea Ucenicilor ai stat, Învierea tuturor, duh drept printr-înșii înnoindu-ne nouă, după mare mila Ta. *(de trei ori)*

Ectenia Mică (dacă preotul nu are timp să o facă, mergi la primul rând de Sedelne)

Preotul: Iară și iară, cu pace (în pace), Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, slăvita Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți Sfinții să o pomenim.

Strana: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Preotul: Pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Strana: Ție, Doamne.

Preotul: Că a Ta este stăpânirea și a Ta este Împărăția și puterea și slava, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. (apoi cântă)

Primul rând de Sedelne ale Praznicului Duminicii Sf. Ap. Toma, glasul 1

Podobia: Piatra fiind pecetluită...

De frica iudeilor fiind ascunși Ucenicii, și în Sion adunați, ai intrat la dânșii, Bunule. Și fiind ușile încuiate, ai stat în mijlocul lor, umplându-i de bucurie; și le-ai arătat lor mâinile și rănilor preacuratei Tale coaste, zicând ucenicului celui ce se îndoia: Adu mâna ta și caută și vezi că Eu Însumi sunt, Cel ce am pățimit pentru tine. *(de două ori)*

Ectenia Mică *(dacă preotul nu are timp să o facă, mergi la al doilea rând de Sedelne)*

Preotul: Iară și iară, cu pace *(în pace)*, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, slăvita Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți Sfinții să o pomenim.

Strana: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Preotul: Pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Strana: Ție, Doamne.

Preotul: Că bun și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. *(apoi cântă)*

Al doilea rând de Sedelne ale Praznicului Duminicii Sf. Ap. Toma, glasul 1:

Podobie: Mormântul Tău, Mântuitorule...

Fiind ușile încuiate, ai stat înaintea Ucenicilor, Hristoase, Cel ce ești Viața, și le-ai arătat coasta, mâinile și picioarele Tale, adeverindu-le învierea Ta din mormânt. Dar Toma nu se afla cu dânșii; pentru aceasta zicea: De nu-L voi vedea, nu voi crede cuvintelor voastre. *(de două ori)*

Strana: *(cântă)*

POLIELEU *(stihuri alese din Psalmii 134 și 135)*

Robii, robii Domnului. Aliluia.

Lăudați numele Domnului, lăudați slugi pe Domnul. Aliluia.

Că eu am cunoscut că este mare Domnul. Aliluia.

Și Domnul nostru peste toți dumnezeii. Aliluia.

Doamne, numele Tău este în veac. Aliluia.

Și pomenirea Ta în neam și în neam. Aliluia.

Binecuvântat este Domnul din Sion, Cel ce locuiește în Ierusalim. Aliluia.

Mărturisiți-vă Domnului, că este bun. Aliluia; că în veac este mila Lui. Aliluia.

Cu mână tare și cu braț înalt. Aliluia; că în veac este mila Lui. Aliluia.

Și ne-a izbăvit pe noi de vrăjmașii noștri. Aliluia; că în veac este mila Lui. Aliluia.

Mărturisiți-vă Dumnezeului ceresc. Aliluia; că în veac este mila Lui. Aliluia.

MĂRIMURILE polieleului la Duminica Sf. Ap. Toma

Stih 1: Domnul a împărățit, întru podoabă S-a îmbrăcat; îmbrăcatu-S-a Domnul întru putere și S-a încins. *(Psalm 92: 1)*

Stihira: Mărimu-te pe Tine, Dătătorule de viață, Hristoase, Cel ce pentru noi în iad Te-ai pogorât și, împreună cu Tine, pe toți i-ai înviat.

Stih 2: Că El a sfărâmat porți de aramă și zăvoare de fier a frânt. *(Psalm 106: 16)*

Stihira: Veniți, cu Apostolii să mărim pe Hristos, Cel ce a înviat, zicând: Domnul meu, și Dumnezeul meu!

Stih 3: Și i-a scos pe ei din întuneric și din umbra morții și legăturile lor le-a rupt. *(Psalm 106: 14)*

Mărimu-te pe Tine, Dătătorule de viață, Hristoase, Cel ce pentru noi în iad Te-ai pogorât și, împreună cu Tine, pe toți i-ai înviat.

Stih 4: Laudă pe Dumnezeul tău, Sioane, că a întărit stâlpii porților tale și a binecuvântat pe fiii tăi în tine. *(Psalm 147: 1-2)*

Veniți, cu Apostolii să mărim pe Hristos, Cel ce a înviat, zicând: Domnul meu, și Dumnezeul meu!

Stih 5: Scoală-Te, Doamne, Dumnezeul meu, înalță-se mâna Ta. Nu uita pe săracii Tăi până în sfârșit. *(Psalm 9: 32)*

Mărimu-te pe Tine, Dătătorule de viață, Hristoase, Cel ce pentru noi în iad Te-ai pogorât și, împreună cu Tine, pe toți i-ai înviat.

Stih 6: Doamne, Dumnezeul meu, în veac Te voi lăuda. *(Psalm 78: 14)*

Veniți, cu Apostolii să mărim pe Hristos, Cel ce a înviat, zicând: Domnul meu, și Dumnezeul meu!

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Slavă Ție, Treime Sfântă, Părinte, Cuvinte și Duhule Sfinte, (zicând:) Slavă Ție, Dumnezeuule.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Bucură-te, ceea ce ești plină de har, Marie! Domnul este cu tine (zicând:) și, prin tine, cu noi.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Slavă Ție, Dumnezeuule!

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Slavă Ție, Dumnezeuule!

Aliluia, Aliluia, Aliluia, Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție!

Ectenia Mică (dacă preotul nu are timp să o facă, mergi la *Sedealnă*)

Preotul: Iară și iară, cu pace (în pace), Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, pe noi, Dumnezeuule, cu harul Tău.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, slăvita Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți Sfinții să o pomenim.

Strana: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Preotul: Pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Strana: Ție, Doamne.

Preotul: Că S-a binecuvântat numele Tău și s-a preaslăvit împărăția Ta, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. (apoi cântă)

După Polieleu, Sedealna Praznicului Duminicii Sf. Ap. Toma, glasul 1:

Podobie: Mormântul Tău, Mântuitorule...

Văzând coasta Mea și rănilor cuielei, pentru ce nu crezi, Tomo, în Învierea Mea?, a zis Domnul, după ce a înviat din mormânt și S-a arătat Apostolilor, cum nu se poate spune. Iar Geamănul, crezând, a grăit către Făcătorul: Dumnezeul meu ești, și Domnul. (de două ori)

Antifonul întâi al glasului al 4-lea

Din tinerețile mele multe patimi se luptă cu mine; ci Însuți mă sprijină și mă mântuiește, Mântuitorul meu.

Cei ce urâți Sionul, rușinați veți fi de Domnul; că, precum iarba de foc, așa veți fi uscați.

Slavă...

Prin Sfântul Duh tot sufletul viază și prin curăție se înalță, se luminează întru Unimea Treimii, cu sfințenie de taină.

Și acum...

Prin Sfântul Duh izvorăsc izvoarele harului, care adapă toată făptura spre rodire de viață.

Preotul: Înțelepciune! Să luăm aminte!

Prochimen

Strana: (cântă pe glasul al 4-lea; Psalm 147: 1, 2)

Laudă, Ierusalime, pe Domnul; laudă pe Dumnezeuul tău, Sioane.

Stih: Că a întărit stâlpii porților tale, a binecuvântat pe fiii tăi, întru tine.

Laudă, Ierusalime, pe Domnul; laudă pe Dumnezeuul tău, Sioane.

Laudă, Ierusalime, pe Domnul; laudă pe Dumnezeuul tău, Sioane.

Preotul: Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Că sfânt ești, Dumnezeuul nostru...

Strana: Amin. (Și se cântă pe glasul 1, glasul de rând al Octoihului.)

Toată suflarea să laude pe Domnul .

Toată suflarea să laude pe Domnul .

Suflarea toată și toată făptura, să laude sfânt numele Domnului, pe Domnul.

Preotul: Și pentru ca să ne învrednicim noi a asculta Sfânta Evanghelie, pe Domnul Dumnezeuul nostru să-L rugăm.

Strana: Doamne, miluiește. (de trei ori)

Preotul: Înțelepciune, drepti să ascultăm Sfânta Evanghelie. Pace tuturor!

Strana: Și duhului tău.

Preotul: Din Sfânta Evanghelie de la Matei citire.

Strana: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție!

Preotul: Să luăm aminte! (și preotul citește *Evanghelia 1 a Învierii, Ev. Matei 28: 16-20*)

(după citirea Sfintei Evanghelii)

Strana: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție!

Preotul/Strana: (zice sau cântă pe glasul al 2-lea)

Învierea lui Hristos văzând, să ne închinăm Sfântului Domnului Iisus, Unuia Celui fără de păcat. Crucii Tale ne închinăm, Hristoase, și Sfânta Învierea Ta o lăudăm și o slăvim; că Tu ești Dumnezeu nostru, afară de Tine pe altul nu știm, numele Tău numim. Veniți, toți credincioșii, să ne închinăm Sfintei Învierii lui Hristos. Că, iată, a venit prin Cruce bucurie la toată lumea. Totdeauna binecuvântând pe Domnul lăudăm Învierea Lui, că răstignire răbdând pentru noi, cu moartea pe moarte a stricat. *(de trei ori)*

Strana: (apoi citește îndată, rar și cu umilință)

Psalmul 50

Miluieste-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta și, după mulțimea îndurărilor Tale, șterge fărădelegea mea. Spală-mă întru totul de fărădelegea mea și de păcatul meu mă curățește. Că fărădelegea mea eu o cunosc și păcatul meu înaintea mea este pururea. Ție unuia am greșit și rău înaintea Ta am făcut, așa încât drept ești Tu întru cuvintele Tale și biruitor când vei judeca Tu. Că, iată, întru fărădelegi m-am zămislit și în păcate m-am născut maica mea. Că, iată, adevărul ai iubit; cele nearătate și cele ascunse ale înțelepciunii Tale mi-ai arătat mie. Stropi-mă-vei cu isop și mă voi curăți; spăla-mă-vei, și mai mult decât zăpada mă voi albi. Auzului meu vei da bucurie și veselie; bucurase-vor oasele cele smerite. Întoarce fața Ta de către păcatele mele, și toate fărădelegile mele șterge-le. Inimă curată zidește întru mine, Dumnezeule, și duh drept înnoiește întru cele dinăuntru ale mele. Nu mă lepăda de la fața Ta, și Duhul Tău cel Sfânt nu-l lua de la mine. Dă-mi iarăși bucuria mântuirii Tale, și cu duh stăpânitor mă întărește. Învăța-voi pe cei fără de lege căile Tale, și cei necredincioși la Tine se vor întoarce. Izbăvește-mă de vărsarea de sânge, Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele; bucurase-va limba mea de dreptatea Ta. Doamne, buzele mele vei deschide, și gura mea va vesti lauda Ta. Că, de ai fi voit jertfă, Ți-aș fi dat; arderile de tot nu le vei binevoi. Jertfa lui Dumnezeu: duhul umilit; inima înfrântă și smerită Dumnezeu nu o va urgisi. Fă bine, Doamne, întru bunăvoința Ta, Sionului, și să se zidească zidurile Ierusalimului. Atunci vei binevoi jertfa dreptății, prinosul și arderile de tot; atunci vor pune pe altarul Tău viței.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh. *glasul al 2-lea*

Pentru rugăciunile Apostolilor Tăi, Milostive, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Stih: Miluiește-ne, Dumnezeuule, după mare mila Ta și după mulțimea îndurărilor Tale, curăță fărădelegile noastre.

Stihira, glasul al 6-lea: Înviind Iisus din mormânt, precum a zis mai înainte, a dăruit nouă viață veșnică și mare milă.

Preotul (citește rugăciunea: Mântuiește, Dumnezeuule, poporul Tău..., sau dacă aceasta nu se mai citește, zice îndată ecfonisul): Cu mila și cu îndurările...

Strana: Amin. (apoi cântă)

CANOANELE

(Canonul Praznicului Tomei, cu Irmosul, pe 14, din *Penticostar*, 2012; *Catavasiile Învierii*)

Canonul Praznicului Duminicii Sf. Ap. Toma, glasul 1

Cântarea 1-a

Irmos: Să cântăm, toate popoarele, cântare de biruință, Celui ce a liberat pe Israel din robia cea amară a lui Faraon și l-a călăuzit cu picioarele neudate prin adâncul mării, că S-a preaslăvit.

Stih: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție!

Astăzi este primăvara sufletelor; că Hristos, ca un soare răsărind din mormânt a treia zi, a alungat iarna cea întunecată a păcatului nostru; pe Dânsul să-L laudăm, că S-a preaslăvit.

Stih: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție!

Împărăteasa vremilor, aducând prealuminat daruri zilei celei purtătoare de lumină și împărătese a zilelor, veselește pe fiii cei aleși ai Bisericii, laudând neîncetat pe Hristos, Cel ce a înviat.

Stih: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție!

Nici porțile morții, Hristoase, nici pecețile mormântului, nici încuietorile ușilor nu s-au împotrivit Ție; ci, înviind, ai venit la prietenii Tăi, Stăpâne, dându-le lor pacea, care covârșește toată mintea.

Catavasia 1-a, glasul 1

Ziua Învierii, popoare, să ne luminăm! Paștile Domnului, Paștile! Că, din moarte la viață și de pe pământ la cer, Hristos Dumnezeu ne-a trecut pe noi, cei ce cântăm cântare de biruință.

Cântarea a 3-a

Irmos: Întărește-mă, Hristoase, pe piatra poruncilor Tale și mă luminează cu lumina feței Tale; că nu este alt Sfânt, afară de Tine, Iubitorule de oameni.

Stih: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție!

Înnoindu-ne pe noi, cei vechi, și nesticăcioși făcându-ne, cei pieritori, Hristoase, prin Crucea Ta, ne-ai poruncit să viețuim cu vrednicie întru înnoirea vieții.

Stih: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție!

În mormânt fiind închis cu trupul Tău cel mărginit, ai înviat, Hristoase, Cel ce ești nemărginit; și ușile fiind încuiate, ai venit înaintea Ucenicilor Tăi, Atotputernice.

Stih: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție!

Păstrând rănilor Tale, Hristoase, pe care de bunăvoie le-ai răbdat pentru noi, le-ai arătat Ucenicilor Tăi, ca pe o mărturie a slăvitei Tale învieri.

Catavasia a 3-a, glasul 1

Veniți să bem băutură nouă, nu din piatră stearpă făcută cu minuni, ci din Izvorul nesticăciunii, Cel izvorât din mormântul lui Hristos, întru Care ne întărim.

Ectenia Mică (dacă preotul nu are timp să o facă, mergi la Ipacoi)

Preotul: Iară și iară, cu pace (în pace), Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, slăvita Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți Sfinții să o pomenim.

Strana: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Preotul: Pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Strana: Ție, Doamne.

Preotul: Că Tu ești Dumnezeul nostru și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. (apoi)

Ipacoi, glasul al 6-lea

Precum în mijlocul Ucenicilor Tăi ai venit, Mântuitorule, pace dându-le lor, vino și la noi și ne mântuiește.

Strana: (apoi cântă pe glasul 1)

Cântarea a 4-a

Irmos: Mare este taina rânduielii Tale, Hristoase! Că pe aceasta mai-nainte văzând-o Avacum, de sus, prin dumnezeiască arătare, a grăit către Tine: Venit-ai spre mântuirea poporului Tău, Iubitorule de oameni.

Stih: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție!

Fiere a gustat Hristos, vindecând gustarea cea de demult și dând acum, cu fagurele de miere, strămoșului luminare și împărtășire din dulceața Lui.

Stih: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție!

Te bucuri fiind pipăit. De aceea, Iubitorule de oameni, spre aceasta ai îndemnat pe Toma, cel ce nu credea, întinzându-i coasta, Hristoase, și adevărind lumii Învierea Ta cea de a treia zi.

Stih: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție!

Bogăție scoțând, Făcătorule de bine, din vistieria cea nefurată, a dumnezeieștii coaste împunse cu sulița, Geamănul umple lumea de înțelepciune și de cunoștință.

Stih: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție!

Limba ta cea preafericită este lăudată, o, Geamănule, că ea a propovăduit, întâi, cu dreaptă cinstire, pe Dătătorul de viață Iisus, Dumnezeu și Domn, umplându-se de har prin pipăire.

Catavasia a 4-a, glasul 1

La dumnezeiasca strajă, de Dumnezeu-grăitorul Avacum să stea împreună cu noi și să arate pe îngerul cel purtător de lumină, grăind cu mare glas: Astăzi este mântuirea lumii, că a înviat Hristos ca Cel Atotputernic.

Cântarea a 5-a

Irmos: Dis-de-dimineată venind, Te lăudăm pe Tine, Hristoase, Cel ce ești împreună fără de început cu Tatăl, și Mântuitorul sufletelor noastre; pace lumii dăruiește, Iubitorule de oameni!

Stih: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție!

Stând Mântuitorul înaintea prietenilor celor întristați, cu venirea Sa toată mâhnirea a îndepărtat și i-a făcut să se bucure întru Învierea Sa.

Stih: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție!

O, cu adevărat vrednică este de laudă fapta cea înfricoșătoare a lui Toma! Că a pipăit cu îndrăzneală coasta care strălucea de dumnezeiescul foc.

Stih: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție!

Necredința Tomei ne-ai arătat-o roditoare de credință, Hristoase; căci cu înțelepciunea Ta, porți grijă de toate, cu folos, ca un Iubitor de oameni.

Catavasia a 5-a, glasul 1

Să alergăm dis-de-diminează și, în loc de mir, cântare să aducem Stăpânului; și să vedem pe Hristos, Soarele dreptății, tuturor viață răsărind.

Cântarea a 6-a

Irmos: Pe Prorocul l-ai scos din pânțelele chitului, Iubitorule de oameni; scoate-mă și pe mine din adâncul greșelilor, rogu-mă!

Stih: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție!

Pe Toma nu l-ai lăsat cufundat în adâncul necredinței, Stăpâne, ci i-ai întins palmele spre pipăire.

Stih: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție!

Mântuitorul nostru zicea: Pipăindu-Mă, vedeți că port oase și trup; Eu nu M-am schimbat.

Stih: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție!

Toma, nefiind de față la întâia intrare a Ta, Mântuitorul nostru, a pipăit coasta și, crezând, a cunoscut.

Catavasia a 6-a, glasul 1

Pogorātu-Te-ai întru cele mai de jos ale pământului și ai sfărâmat încuietorile cele veșnice, care țineau pe cei legați, Hristoase; iar a treia zi, ca și Iona din chit, ai înviat din mormânt.

Ectenia Mică (dacă preotul nu are timp să o facă, mergi la Condac și Icos)

Preotul: Iară și iară, cu pace (în pace), Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, pe noi, Dumnezeuule, cu harul Tău.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, slăvita Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți Sfinții să o pomenim.

Strana: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Preotul: Pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Strana: Ție, Doamne.

Preotul: Că Tu ești împăratul păcii și Mântuitorul sufletelor noastre și Ție slavă înălțăm: Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. (apoi cântă)

CONDACUL Praznicului Duminicii Sf. Ap. Toma, glasul al 8-lea

Toma, cu dreapta lui cea iubitoare de încredințare, a cercetat coasta Ta cea de viață dătătoare, Hristoase Dumnezeu. Că dacă ai intrat, ușile fiind încuiate, împreună cu ceilalți Apostoli a strigat către Tine: Domnul meu ești și Dumnezeul meu!

Strana: (citește)

ICOS

Cine a ferit mâna ucenicului nearsă, atunci când s-a apropiat de coasta cea de foc a Domnului? Cine i-a dat ei îndrăzneală, de a putut pipăi osul cel de văpaie? - Numai coasta care a fost pipăită. Că dacă aceasta n-ar fi dat putere dreptei celei de lut, cum ar fi putut pipăi semnele patimilor care au făcut să se cutremure cele de sus și cele de jos? Lui Toma s-a dat darul acesta de a o pipăi pe ea și de a grăi lui Hristos: Domnul meu ești și Dumnezeul meu.

SINAXAR

În această lună, în ziua a nouăsprezecea, pomenirea Sfântului Cuvios Ioan de la Lavra Veche; și a Sfântului Sfințitului Mucenic Pafnutie.

Tot în această zi, pomenirea Sfinților Socrat și Dionisie, care fiind împunși cu sulițe s-au săvârșit; a Preacuviosului Părintelui nostru Gheorghe Mărturisitorul, episcopul Antiohiei Pisidiei; a Sfântului Ierarh Trifon, arhiepiscopul Constantinopolului, al cărui sobor se face în Sfânta Biserică Sofia; a Sfântului Slăvitului Cuvios Mucenic Agatanghel de la Esfigmenu; și a cuviosului Simeon, egumenul Sfintei Mănăstiri Filoteu din Muntele Athos, cel care avea o singură haină și umbla desculț, care a fost și ctitorul Sfintei Mănăstiri a Sfintei Treimi din muntele lui Flamurie, care cu pace s-a săvârșit.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluiește-ne și ne mântuiește pe noi. Amin.

În această zi, a doua Duminică după Paști, prăznuim înnoirea Învierii lui Hristos și pipăirea Lui de către Sfântul Apostol Toma.

Pentru rugăciunile Apostolului Tău Toma, Hristoase Dumnezeul nostru, miluiește-ne pe noi. Amin.

Strana: (apoi cântă pe glasul 1)

Cântarea a 7-a

Irmos: Cu cântare dulce viersuitoare, erau chemate popoarele să slujească idolului; dar tinerii lui David, după obiceiul părintesc, cântând din cântările Sionului, au zădărnicit porunca cea potrivnică a tiranului și văpaia în rouă au prefăcut, cântând cântare: Preaînălțate Dumnezeule, al părinților și al nostru, binecuvântat ești!

Stih: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție!

Această zi este purtătoare de lumină, ca cea întâi dintre zile și doamnă, în care poporul cel nou și dumnezeiesc se cuvine să se bucure. Căci cu cutremur ea poartă și chipul veacului ce va să fie, ca ceea ce este ziua a opta. Preaînălțate Dumnezeule, al părinților și al nostru, binecuvântat ești!

Stih: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție!

Toma Geamănul, care singur a îndrăznit, făcându-ne bine cu credința lui cea îndoielnică, risipește în toată lumea necunoștința cea întunecată cu îndoiala cea credincioasă; iar lui își împletește cu adevărat cunună, zicând: Tu ești Domnul, Preaînălțate Dumnezeule, al părinților și al nostru, binecuvântat ești!

Stih: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție!

Nu în zadar îndoindu-se Toma de Învierea Ta, nu se pleca; căci apoi se străduia să o arate fără îndoială, tuturor neamurilor, Hristoase. Drept aceea, prin îndoială, făcându-i pe toți să creadă, i-a învățat să zică: Tu ești Domnul, Preaînălțate Dumnezeule, al părinților și al nostru, binecuvântat ești!

Stih: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție!

Cu frică punându-și Toma mâna în coasta Ta cea purtătoare de viață, Hristoase, cutremurându-se a simțit, Mântuitorule, îndoita lucrare a celor două firi, care erau în Tine împreunate, fără amestecare; și cu credință a grăit, zicând: Tu ești Domnul, Preaînălțate Dumnezeule, al părinților și al nostru, binecuvântat ești!

Catavasia a 7-a, glasul 1

Cel ce a izbăvit pe tineri din cuptor, făcându-Se om, pătimește ca un muritor; și prin Pătimire pe cel muritor îl îmbracă în podoaba nestrăcaciunii, Cel Unul binecuvântat, Dumnezeul părinților, și preaslăvit.

Cântarea a 8-a

Irmos: Pe Domnul, Cel ce a păzit pe tineri în văpaia focului din cuptorul care ardea, și în chip de înger la dâșii S-a pogorât, lăudați-L și-L preaînălțați întru toți vecii.

Stih: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție!

Dorind Toma să vadă chipul Tău, cel aducător de bucurie, mai întâi nu credea; dar învrednicindu-se de vederea Ta, Dumnezeu și Domn Te-a numit pe Tine, Stăpâne; pe Care Te preaînălțăm întru toți vecii.

Stih: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție!

Pe Domnul, Care a răbdat îndoiala lui Toma și i-a arătat coasta și cu palma aceuia a fost iscodit cu grijă, lăudați-L și-L preaînălțați întru toți vecii!

Stih: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție!

Iscondirea ta, Toma, ne-a deschis nouă vistierie ascunsă; că teologhisind cu limbă de Dumnezeu insuflată, ziceai: Lăudați-L pe Hristos și-L preaînălțați întru toți vecii!

Catavasia a 8-a, glasul 1

Stih: Să lăudăm, să binecuvântăm și să ne închinăm Domnului, cântându-I și preaînălțându-L pe Dânsul întru toți vecii.

Această aleasă și sfântă zi, cea dintâi a săptămânii, împărăteasă și doamnă, praznic al praznicelor este și sărbătoare a sărbătorilor, în care binecuvântăm pe Hristos în veci.

Preotul: Pe Născătoarea de Dumnezeu și Maica Luminei, întru cântări cinstind-o, să o mărim.

Strana: (cântă Irmosul și Treperele Cântării a 9-a)

Cântarea a 9-a

Irmos: Pe tine, făclia cea luminoasă și Maica lui Dumnezeu, slava cea prea strălucită și mai înaltă decât toate făpturile, cu cântări te mărim.

Stih: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție!

Ziua Ta cea luminoasă și preastrălucită, Hristoase, cea cu totul plină de lumina harului, în care, frumos la înfățișare, ai venit înaintea Ucenicilor Tăi, cu cântări o mărim.

Stih: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție!

Pe Tine, Cel pipăit în coastă cu palma cea de lut, și fără să o arzi cu focul ființei dumnezeiești, celei fără de materie, cu cântări Te mărim.

Stih: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție!

Pe Tine, Hristoase, Cel ce ai înviat din mormânt ca un Dumnezeu, nu cu ochii văzându-Te, ci cu dorul inimii crezând, cu cântări Te mărim.

Stih: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi!

Catavasia a 9-a, glasul 1

Luminează-te, luminează-te, noule Ierusalime, că slava Domnului peste tine a răsărit. Saltă acum și te bucură, Sioane! iar tu, curată Născătoare de Dumnezeu, veselește-te întru Învierea Celui născut al tău.

Ectenia Mică (dacă preotul nu are timp să o facă, mergi la „Sfânt este Domnul...”)

Preotul: Iară și iară, cu pace (în pace), Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, slăvita Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți Sfinții să o pomenim.

Strana: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Preotul: Pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Strana: Ție, Doamne.

Preotul: Că pe Tine Te laudă toate Puterile cerești și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. (apoi cântă, pe glasul al 2-lea)

Sfânt este Domnul Dumnezeul nostru. (de trei ori)

Strana: (cântă)

LUMINÂNDA Duminicii Tomei, glasul al 3-lea, Podobie: Cel ce ai împodobit cerul...

Cel ce cu mâna ta ai cercat rănilile mădularelor Mele, Toma, nu-Mi fii Mie necredincios, Celui rănit pentru tine; ci gândește la fel cu Ucenicii, și Mă propovăduiește Dumnezeu viu. (de două ori)

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh. Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Altă LUMINÂNDĂ a Duminicii Tomei, asemenea

Astăzi primăvara înmiresmează și făptura cea nouă se bucură; astăzi se ridică încuietorile ușilor și ale necredinței prietenului Toma, care grăiește: Domnul meu și Dumnezeul meu!

Strana: (cântă pe glasul 1, glasul de rând)

Toată suflarea să laude pe Domnul! Lăudați pe Domnul din ceruri, lăudați pe El întru cele înalte; Ție se cuvine cântare, Dumnezeule.

Lăudați pe El toți îngerii Lui, lăudați pe El toate puterile Lui; Ție se cuvine cântare, Dumnezeule.

LAUDELE

Stihirile Praznicului, pe 4, glasul 1, Podobie: Prealăudaților Mucenici...

Stih: Lăudați-l pe El în timpane și în horă, lăudați-L pe El în strune și în organe.

Precum nu ai stricat pecețile mormântului, Hristoase, Dătătorule de viață, așa și după înfricoșată Învierea Ta din mormânt, ai intrat prin ușile încuiate la preaslăviții Tăi Apostoli, bucurându-i pe ei și Duh drept dându-le lor, pentru nemăsurată mila Ta.

Stih: Lăudați-I pe El în chimvale bine-răsunătoare, lăudați-L pe El în chimvale de strigare. Toată suflarea să laude pe Domnul.

Precum nu ai stricat pecețile mormântului, Hristoase, Dătătorule de viață, așa și după înfricoșată Învierea Ta din mormânt, ai intrat prin ușile încuiate la preaslăviții Tăi Apostoli, bucurându-i pe ei și Duh drept dându-le lor, pentru nemăsurată mila Ta.

Stih: Scoală-Te, Doamne, Dumnezeuul meu, înalță-se mâna Ta, nu uita pe săracii Tăi până în sfârșit.

Toma, cel numit și Geamăn, nu era de față când Te-ai arătat Tu, Doamne, Ucenicilor; pentru aceea nu credea Învierii Tale și grăia celor ce Te văzuseră pe Tine: De nu voi pune degetul meu în coasta Lui și în rănile cuielor, nu voi crede că a înviat.

Stih: Mărturisi-mă-voi Ție, Doamne, cu toată inima mea, spune-voi toate minunile Tale.

Precum voiești pipăie, a grăit Hristos către Toma: Pune mâna ta și Mă cunoaște, că am oase și trup pământesc, și nu fii neîncrezător, ci împreună cu ceilalți încredințează-te. Iar el a grăit: Tu ești Dumnezeuul meu și Domnul; slavă Învierii Tale!

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh. a Praznicului, glasul al 6-lea

După opt zile de la Învierea Ta, Iisuse Împărate, Cuvinte Unule-Născut al Tatălui, Te-ai arătat Ucenicilor Tăi, fiind ușile încuiate, pacea Ta dându-le lor; iar ucenicului care se îndoia i-ai arătat semnele, zicându-i: Vino de pipăie mâinile și picioarele și coasta Mea cea nesticăcioasă. Iar el, încredințându-se, a grăit către Tine: Domnul meu și Dumnezeuul meu, slavă Ție!

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Stihira Născătoarei de Dumnezeu, asemenea

Preabinecuvântată ești, Născătoare de Dumnezeu Fecioară. Că, prin Cel ce S-a întrupat din tine, iadul s-a robit, Adam s-a chemat, blestemul s-a nimicit, Eva s-a liberat, moartea s-a omorât și noi am înviat. Pentru aceasta, cântând, strigăm: Binecuvântat ești, Hristoase Dumnezeul nostru, Cel ce ai binevoit așa, slavă Ție! *(se încheie lung, melodios)*

DOXOLOGIA MARE

Preotul: Slavă Ție, Celui ce ne-ai arătat nouă lumina!

Strana: *(cântă pe glasul al 6-lea, glasul Stihirei)*

Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu și pe pământ pace, între oameni bunăvoire.

Lăudămu-Te, bine Te cuvântăm, închinămu-ne Ție, slăvimu-Te, mulțumim Ție pentru slava Ta cea mare.

Doamne, Împărate ceresc, Dumnezeule, Părinte Atotțiitorule, Doamne, Fiule, Unule-Născut, Iisuse Hristoase și Duhule Sfinte.

Doamne Dumnezeule, Mielușelul lui Dumnezeu, Fiul Tatălui, Cel ce ridici păcatul lumii, miluiește-ne pe noi, Cel ce ridici păcatele lumii.

Primește rugăciunea noastră, Cel ce șezi de-a dreapta Tatălui, și ne miluiește pe noi.

Că Tu ești Unul Sfânt, Tu ești Unul Domn Iisus Hristos, întru slava lui Dumnezeu Tatăl. Amin.

În toate zilele bine Te voi cuvânta și voi lăuda numele Tău în veac și în veacul veacului.

Învrednicește-ne, Doamne, în ziua aceasta fără de păcat să ne păzim noi.

Binecuvântat ești, Doamne, Dumnezeul părinților noștri, și lăudat și preaslăvit este numele Tău în veci. Amin.

Fie, Doamne, mila Ta spre noi, precum am nădăjduit întru Tine.

Binecuvântat ești, Doamne, învață-mă îndreptările Tale. *(de 3 ori)*

Doamne, scăpare Te-ai făcut nouă în neam și în neam. Eu am zis: Doamne, miluiește-mă, vindecă sufletul meu, că am greșit Ție.

Doamne, la Tine am scăpat, învață-mă să fac voia Ta, că Tu ești Dumnezeul meu.

Că la Tine este izvorul vieții, întru lumina Ta vom vedea lumină.

Tinde mila Ta celor ce te cunosc pe Tine.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi. *(de 3 ori)*

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.

(Apoi mai pe larg)

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.

Strana: *(apoi cântă)*

Troparul Praznicului, al Duminicii Sf. Ap. Toma, glasul al 7-lea

Pecetluit fiind mormântul, viață din mormânt ai răsărit, Hristoase Dumnezeule; și ușile fiind încuiate, înaintea Ucenicilor ai stat, Învierea tuturor, Duh drept printr-înșii înnoindu-ne nouă, după mare mila Ta. *(se încheie lung, melodios)*

(Apoi, dacă se mai spun, Ecteniile:

Ectenia întreită

Preotul: Miluiește-ne pe noi, Dumnezeule...,

la care Strana răspunde cu: Doamne, miluiește. *(de trei ori)*

...

Apoi Ectenia cererilor

Preotul: Să plinim rugăciunea noastră..., **Strana:** Doamne, miluiește. (...)

Preotul: Pace tuturor

Strana: Și duhului tău.

Preotul: Capetele noastre...

Strana: Ție, Doamne.

Preotul: Că al Tău este a ne milui...

Strana: Amin.

și Otpustul:

Preotul: Înțelepciune.

Strana: Părinte, binecuvintează.

Preotul: Cel ce este binecuvântat...

Strana: Amin. Întărește, Dumnezeule, sfântă și dreapta credință a dreptmăritorilor creștini și Sfântă Biserica Ta în veacul veacului.

Preotul: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu...

Strana: Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai slăvită, fără de asemănare, decât Serafimii, care, fără stricăciune, pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Preotul: Slavă Ție, Hristoase...

Strana: **H**ristos a înviat din morți, cu moartea pe moarte călcând și celor din morminte viață dăruindu-le. **D**oamne, miluiește; Doamne, miluiește; Doamne, miluiește; întru numele Domnului, părinte, binecuvintează!

Preotul: Cel ce prin ușile încuiate..., Hristos, adevăratul nostru Dumnezeu, pentru rugăciunile...

Strana: Amin.

Preotul: Pentru rugăciunile sfinților părinților noștri ...

Strana: Amin.)